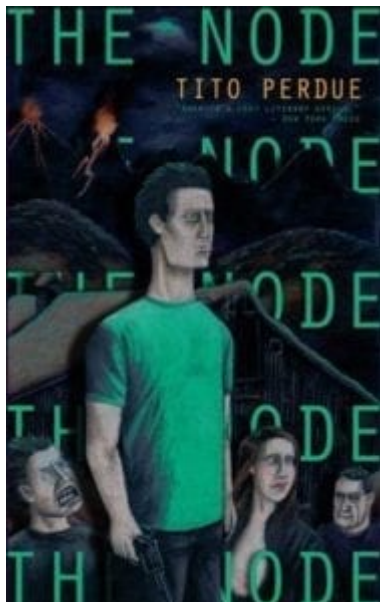

Autor: A.W. MacCrinnan

Nový román literárního renegáta Tita Perduea „The Node“ („Styčný bod“) lze charakterizovat jako dystopickou komedii, odehrávající se ve druhé polovině tohoto století v ultramultikulturní Americe, jež ze všeho nejvíc připomíná některou ze zemí Třetího světa, v níž se běloši (v knize nazývání „The Cauks“ na základě anglického termínu „Caucasians“) stali minoritou, zbavenou vešerých hlasovacích práv.

V této zoufalé a zničené zemi, jíž však stále dominuje konzumeristické šílenství, škodlivé zplodiny otrávil ovzduší a přelidněnost způsobená přistěhovalectvím ze zemí Třetího světa zapříčinila vyčerpání všech přírodních zdrojů. Nejcennější měnou je zde čínský jüan. Rabování, vraždy, loupeže a pohlavní zneužívání dětí jsou zde normou, přitom nechvalně známé vězení „The Wedge“ je plné bělochů odsouzených za vyznávání „etnocentristických postojů.“ Takřka vše je v tomto novém bezútěšném světě pojmenováno po Martinu Lutheru Kingovi: ulice, jezera, řeky, budovy, mosty i samotné New York City.

Hlavní hrdina tohoto díla, čtyřiačtyřicetiletý nejmenovaný muž, byl nucen opustit svou rodnou usedlost ve venkovském Tennessee a podniknout nebezpečnou cestu do města vzdáleného čtyři míle, kde potřeboval sehnat propan butan na zatápění. Následně tam navštěvuje „styčný bod“, tajnou skrýš obývanou bílými muži a ženami, kteří se zde hodlají věnovat „nezákonnému rozmnožování.“ Tito „nodisté“ jsou součástí neustále se rozšiřující sítě podobných skupinek, či chcete-li „francíz“, jež se rozvětvila do všech koutů země.

Zde se náš hrdina setkává a hovoří se zakladatelem celého hnutí Larry Schneiderem, extentrickým idealistou, posedlým touhou obrátit svět naruby a hořce lamentujícím nad překerní situací své rasy:

„Není to podivné? Po celá tisíciletí se snažíme získat pro sebe nějaké výhody a nyní se jich máme nadobro vzdát.“
„Jo. Každý je dobrý kromě nás. My jsme ti špatní.“
„Přesně. Je naprosto přirozené, že černoši a Asiaté sledují své vlastní zájmy. Ovšem opovažme se o něco podobného pokusit my!“

Nováčkovi se cíle tohoto společenství zalíbí a rozhodne se stát jeho členem. Později se navíc dozvídá, že by se stejně nemohl vrátit domů, neboť vláda využila jeho dočasné nepřítomnosti a darovala jeho dům a přilehlé pozemky Kambodžanům, údajně z důvodů podpory diverzity.

Larry Schneider nakonec „našeho člověka“ (takto anonymně totiž hlavního protagonistu Perdue tituluje) přemluví k účasti na misi, v jejímž rámci by se měl setkat se soukmenovci z jiného státu a vytvořit novou pobočku. Poté, co se dají dohromady, „naš člověk“ a dalších devět statečných se musí protloukat mnoha trampotami a maléry, aby nakonec obsadili část opuštěné zemědělské půdy, kde poté shromáždili množství munice, zbraní, výbušnin, léků, jídla a pitné vody. Následně svůj pozemek ohradili vysokou zdí a jali se věnovat plození dětí a chovu dobytka. Po určité době se jim díky své filosofii povedlo získat si na svou stranu nezanedbatelnou část místní populace (rozkládající se na území devíti krajů) a vytvořit mikronárod s názvem Pelluria, jenž slovy svého zakladatele „nechtěl být hodnocen na základě své prosperity, nýbrž kvality vlastního obyvatelstva.“

Naskýtá se však otázka, zdali mohou běloši dotáhnout své snažení do vítězného konce. Přežije bílá rasa? Nebudou nakonec „vítězové“, jež si začnou sami psát svou vlastní historii, přečíslení, očerňování a opovrhování, jak je tomu v dnešní zemi z těch nejhorších nočních můr, která se kdysi nazývala Amerikou?

Lze předpokládat, že se **Tito Perdue** psaním svého díla docela dobře bavil. Magický realismus, jímž oplývají jeho ostatní díla, zde sice nehraje takovou roli, román však obsahuje několik odkazů na další autorova díla a rovněž i narážky pro zasvěcené, jež jsou dalším charakteristickým prvkem pro Perduovu tvorbu.

Když například hlavní protagonista uslyší matku, která své dítě učí základům „jakési zastaralé angličtiny používané před sto lety“, poznamená:

„Je to skutečně onen jazyk, jenž kdysi v Severní Americe převládal – dialekt Wolfeho, Faulknera nebo Perdua?“

Později též v šuplíku nalézá zašlý a zapomenutý rukopis díla s názvem „Morning Crafts“ (ve skutečnosti se jedná o další Perduovu knihu, jež by měla být vydána do konce tohoto roku).

Perdue ve všech svých dílech, ať se již jedná o „Opportunities in Alabama Architecture“, „The Sweet-Scented Manuscript“, „The New Austerities“, „Lee“, „Fields of Asphodel“ nebo jeho

další doposud nevzdaná díla, načrtává fiktivní historii svých předků, rodiny a sama sebe (z pozice svého drzého alter ega Lelanda Pefleyho).

„The Node“ je však jeho vůbec prvním dílem, v němž vystupuje takto průzračný radikální reakcionář z amerického Jihu, přemítající o budoucnosti bílé rasy a přepovídající osud svých (a taktéž i našich) potomků.

Recenze na knihu The Node byla převzata ze stránek [Alternative Right](#).

Nakladatel: Nine-Banded Books

ISBN: 9781616583514

Formát: 266 stran, anglicky, brožovaná

Rok vydání: 2011

Román můžete objednat u vydavatelství [Arktos Publishing](#).

Doporučená četba:

Alex Kurtagić: Mister